Η Ανάληψη του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού - δέκα τοποθετήσεις σε δέκα ερωτήσεις (Πρωτοπρ. Γεώργιος Δ. Δράγας)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 29 Μαΐου, 2014

1. Γιατί έγινε η Ανάληψη μετά από 40 μέρες και όχι αμέσως μετά την Ανάσταση;
2. Γιατί έφαγε ο αναστημένος Χριστός ψητό ψάρι και μέλι;
3. Γιατί έγινε η Ανάληψη στο Όρος των Ελαιών;
4. Γιατί έπρεπε να ήταν παρόντες οι Απόστολοι και η Θεοτόκος;
5. Πως έγινε η πρωτόγνωρη και μοναδική Ανάληψη του Χριστού;
6. Γιατί εστάλησαν οι δύο ανθρωπόμορφοι και λευκοφόροι Άγγελοι;
7. Ποιο ήταν το μήνυμα των λευκοφόρων Αγγέλων;
8. Ποιος ήταν ο αντίκτυπος της Ανάληψης στους Αποστόλους και στο μικρό ποίμνιο της πρώτης Εκκλησίας;
9. Ποιος ήταν ο αντίκτυπος της Ανάληψης στις ταξιαρχίες των Αγγέλων στους ουρανούς;
10. Γιατί διατηρήθηκαν τα αποτυπώματα των πληγών στο Αναστημένο Σώμα του Χριστού;

1. Γιατί έγινε η Ανάληψη μετά από 40 μέρες και όχι αμέσως μετά την Ανάσταση;

Ο
αρχηγός της ζωής, που έλυσε τα δεσμά του θανάτου με την Ανάστασή του, συναναστράφηκε με τους μαθητές του επί σαράντα ημέρες και επιβεβαίωσε σ’ αυτούς την Ανάστασή του με πολλές αποδείξεις. Δεν ανέβηκε στους ουρανούς την ίδια ημέρα που αναστήθηκε, γιατί κάτι τέτοιο θα δημιουργούσε αμφιβολίες και ερωτηματικά. Διαφορετικά, πολλοί από τους άπιστους θα μπορούσαν να προβάλλουν το επιχείρημα ότι η Ανάσταση δεν ήταν παρά ένα ακόμη από τα όνειρα ευσεβών πόθων που γρήγορα έρχονται και πιο γρήγορα παρέρχονται. Για αυτό ακριβώς έμεινε ο Χριστός σαράντα ολόκληρες ημέρες στη γη, και εμφανίστηκε επανειλημμένα στους μαθητές του, και τους έδειξε τις ουλές από τα πληγές του, τους μίλησε για τις προφητείες που εκπλήρωσε με την ζωή και τα πάθη του ως άνθρωπος, και

μάλιστα συνέφαγε μαζί τους.

2. Γιατί έφαγε ο αναστημένος Χριστός ψητό ψάρι και μέλι;

Στο σημερινό Ευαγγέλιον της Εορτής ακούμε ότι ζήτησε και έφαγε ο Χριστός «ιχθύος οπτού μέρος και από μελισσίου κηρίου», δηλ. ένα κομμάτι από ψητό ψάρι και από κηρύθρα με μέλι (Λουκ. 24:42). Γιατί αναφέρεται η λεπτομέρεια αυτή; Κατά την εκκλησιαστική παράδοση, η λεπτομέρεια αυτή είχε πολύ σπουδαία αλληγορική σημασία. Όσον αφορά στο ψάρι, γνωρίζουμε ότι αν και ζει μέσα στην αλμυρή θάλασσα, το σώμα του δεν είναι αλμυρό, αλλά γλυκό. Κατά παρόμοιο τρόπο και ο Χριστός, που έζησε μέσα στην 'αλμυρή θάλασσα της αμαρτίας' του κόσμου τούτου, «αμαρτίαν ουκ εποίησε, ουδέ ευρέθη δόλος εν τω στόματι αυτού», δηλ. δεν έκανε καμιά αμαρτία, ούτε ξεστόμισε τίποτε το δόλιο (Ησ. 53:9). Επίσης, ο Χριστός παρέμεινε πιο άφωνος και από το ψάρι όταν υπέστη το σωτήριο πάθος του και δέχτηκε τα ανήκουστα εκείνα βασανιστήρια και ακατανόμαστους υβρισμούς. Όσον αφορά στο μέλι και στο κερί, γνωρίζουμε ότι το μέλι είναι γλυκό και το κερί φωτιστικό, γι' αυτό και θεωρούνται σαν σύμβολα της πνευματικής ηδονής και του φωτισμού που μεταδίδει στους πιστούς ο Χριστός μετά την Ανάστασή του. Επίσης, συμβολίζουν, το μεν πρώτο την θεραπεία της μεγάλης πίκρας της αμαρτίας την οποίαν συμβολίζει η χολή που του δόθηκε στο πάθος του, το δε δεύτερο, την διάλυση του πυκτού σκοταδιού της αμαρτίας την οποία συμβολίζει το σκοτάδι που έγινε κατά την σταύρωσή του.

3. Γιατί έγινε η Ανάληψη στο Όρος των Ελαιών;

Αφού λοιπόν επιβεβαίωσε ο Χριστός την εκ νεκρών Ανάστασή του στους μαθητές του με μελιστάλακτους λόγους, και φώτισε τον νου τους και θέρμανε την καρδιά τους με την παρουσία του, τους οδήγησε την 40ην ημέρα από την Ανάστασή του στο Όρος των Ελαιών, που βρίσκεται στα ανατολικά της Ιερουσαλήμ. Έπρεπε σ' αυτό το Όρος να γίνει η Ανάληψη, γιατί σ' αυτό, σύμφωνα με μια αρχαία παράδοση, θα επανέλθει ο Κύριος σωματικά και με δόξα για να κρίνει τον κόσμο κατά την έσχατη ημέρα. Εκεί θα ελεηθούν με το μέγα έλεος οι δίκαιοι, και εκεί θα θρηνήσουν με τον αιώνιο και απαρηγόρητο θρήνο οι αμαρτωλοί. Τις δύο αυτές αντίθετες καταστάσεις των ανθρώπων δηλώνει η ονομασία του Όρους τούτου, γιατί οι κορυφές του ονομάζονται Όρος Ελαιών, ενώ οι πρόποδές του, κοιλάδα του Κλαυθμώνος. Το ίδιο προμήνυσε και ο χρησμός του προφήτη Ζαχαρία που ρητά δήλωσε «Ιδού ημέρα έρχεται Κυρίου, και στήσονται οι πόδες αυτού επί το Όρος των Ελαιών κατέναντι Ιερουσαλήμ εξ ανατολών» (Ζαχ. 14:4).

4. Γιατί έπρεπε να ήταν παρόντες οι Απόστολοι και η Θεοτόκος;

Σ’ αυτό το Όρος οδήγησε ο Κύριος τους μαθητές του και την Θεοτόκο που τον γέννησε, για να δουν με τα μάτια τους την ένδοξη Ανάληψή του. Έπρεπε η κατά σάρκα Μητέρα του να είναι παρούσα σ’ εκείνη την μεγάλη δόξα του Υιού της, έτσι ώστε όπως σαν Μητέρα πληγώθηκε ψυχικά για το πάθος του πάνω από όλους, έτσι κατά τρόπο ανάλογο να χαρεί πάνω από όλους βλέποντας τον Υιό της να ανέρχεται με δόξα στους ουρανούς, να προσκυνείται σαν Θεός από τους Αγγέλους και να καθίζεται στον θρόνο της Μεγαλοσύνης πάνω από κάθε αρχή και εξουσία. Έπρεπε επίσης και οι θείοι Απόστολοι να γίνουν αυτόπτες της Ανάληψής του, για να πληροφορηθούν, ότι ο θείος Διδάσκαλός τους που ανεβαίνει τώρα στους ουρανούς, από εκεί είχε κατεβεί, και εκεί θα τους περιμένει σαν αληθινός Υιός του Θεού και Σωτήρας του κόσμου.

5. Πως έγινε η πρωτόγνωρη και μοναδική Ανάληψη του Χριστού;

Είχαν ήδη φτάσει στη μεσαία κορυφή του Όρους. Μπροστά τους απλωνόταν η πόλη των Ιεροσολύμων. Ήταν ακόμα ανοιχτή στο χώμα η οπή στην οποία στήθηκε ο Σταυρός. Ανοιχτή ήταν επίσης και η είσοδος στον Τάφο του Σωτήρα, αφού ήταν ακόμα πεσμένος στο χώμα ο μέγας λίθος με τον οποίον είχε σφραγισθεί. Τότε στρέφει ο Σωτήρας τα νώτα του προς την αχάριστη πόλη των Ιεροσολύμων και το βλέμμα του ατενίζει προς ανατολάς, όπως αναφέρει ο Δαυίδ με χαρά σε κάποιο ψαλμό του, «Ψάλλατε τω Θεώ τω επιβεβηκότι επί τον ουρανόν του ουρανού κατά ανατολάς» (Ψαλμ. 67:34). Και ενώ αποχαιρετάει τους μαθητές του, υψώνει τα άχραντα χέρια του και ευλογεί για τελευταία φορά –τα χέρια εκείνα με τα οποία ανάπλασε τον άνθρωπο που είχε δημιουργήσει στην αρχή, και τα οποία άπλωσε από φιλανθρωπία επάνω στον Σταυρό και συνένωσε «τα διεστώτα», δηλ. αυτά που βρίσκονταν σε διάσταση. Ενώ δεν χόρταιναν τα μάτια των μαθητών να βλέπουν το θεοειδές και γλυκύτατο εκείνο πρόσωπο του Κυρίου τους, ξαφνικά άρχισε Εκείνος να ανέρχεται στον ουρανό. Το βλέμμα τους έμεινε καρφωμένο στο παράδοξο και ακατανόητο εκείνο θέαμα της σωματικής Ανάληψης του Κυρίου, μέχρις ότου τον έκρυψε η φωτεινή νεφέλη.

Τι πρωτόγνωρη και μοναδική που ήταν η μεγαλοπρέπεια αυτής της Ανάληψης! Και ο Ηλίας είχε αναληφθεί στους ουρανούς, όπως αναφέρει η Γραφή, όμως η ανάληψή του έγινε με πύρινο άρμα και πύρινους ίππους, γιατί ήταν απλός άνθρωπος και χρειαζόταν βοήθεια για να αναληφθεί πάνω από την γη. Ο Χριστός όμως ήταν

Θεάνθρωπος που αναλήφθηκε από μόνος του, με μόνη την παντοδυναμία του. Όσον αφορά στην νεφέλη εκείνη, επρόκειτο για το Άγιο Πνεύμα, όπως ακριβώς συνέβη και στην Μεταμόρφωση του Χριστού. Όπως η κάθοδός του και η Ενσάρκωσή του έγιναν «εκ Πνεύματος Αγίου», σύμφωνα με το μήνυμα του Γαβριήλ προς την Παρθένο («Πνεύμα Κυρίου επελεύσεται επί σε και δύναμις Υψίστου επισκιάσει σε» Λουκ. 1:35), έτσι και τώρα «συνανέρχεται» (ανεβαίνει μαζί με το Άγιο Πνεύμα) γιατί Εκείνο τον παρακολουθεί και συνυπάρχει μαζί του ως ομοούσιό του, συμπροσκυνούμενο και συνδοξαζόμενο.

6. Γιατί εστάλησαν οι δύο ανθρωπόμορφοι και λευκοφόροι Άγγελοι;

Ενώ ατένιζαν έκθαμβοι στον ουρανό οι άγιοι Απόστολοι, δύο άνδρες παρουσιάστηκαν σ’ αυτούς ντυμένοι με λευκή στολή. Ήταν άγγελοι οι δύο αυτοί άνδρες που είχαν πάρει ανθρώπινη μορφή για να μη φοβίσουν τους μαθητές. Και ήταν λευκοφόροι για να φανερωθεί η αγνότητά τους και το διαφωτιστικό και χαρμόσυνο μήνυμα τους το οποίο είχαν αποσταλεί να παραδώσουν. Τους απόστειλε ο Χριστός που αναλήφθηκε, για να τους παρηγορήσει την στιγμή της λύπης τους για τον αποχωρισμό του, αλλά και να τους διαφωτίσει ότι ο αόρατος πλέον Κύριός τους καθόταν στα δεξιά του Θεού Πατρός και ότι θα κατεβεί και πάλι στη γη για να κρίνει όλους τους ανθρώπους, τους ζωντανούς και τους νεκρούς.

7. Ποιο ήταν το μήνυμα των λευκοφόρων Αγγέλων;

«Άνδρες Γαλιλαίοι», τους είπαν, «γιατί στέκεστε με το βλέμμα σας προσηλωμένο στους ουρανούς; Αυτός ο Ιησούς, τον οποίον σήμερα βλέπετε να αναλαμβάνεται, θα επανέλθει για να κρίνει τον κόσμο, και η επάνοδός του θα είναι ίδια με την ανάληψή του». Δηλαδή, θα έλθει από τον ουρανό φορώντας το ίδιο άχραντο Σώμα, το οποίο παρέλαβε από τα αίματα της αγνής Παρθένου, και το οποίο θα έχει επάνω του χαραγμένες τις πληγές που έλαβε στο πάθος του. Τώρα μόνο εσείς οι λίγοι τον βλέπετε να ανέρχεται στον ουρανό, όταν όμως επανέλθει, όλες οι φυλές της γης θα τον δουν να κατεβαίνει από εκεί με δόξα επάνω σε νεφέλες. Η ένδοξη αυτή κατάβασή του θα αποβεί πρόξενος μακαριότητας και χαράς για όσους έζησαν δίκαια. Για τους αμαρτωλούς όμως θα είναι αιτία θλίψεως και συμφοράς.»

8. Ποιος ήταν ο αντίκτυπος της Ανάληψης στους Αποστόλους και στο μικρό ποίμνιο της πρώτης Εκκλησίας;

Αυτά

άκουσαν οι Απόστολοι και προσκύνησαν τον Σωτήρα στην Ανάληψή του και ύστερα επέστρεψαν με χαρά στα Ιεροσόλυμα. Η χαρά τους ήταν πολύ μεγάλη, γιατί έμαθαν οριστικά, ότι ο θείος Διδάσκαλός τους είναι Θεός αληθινός, που αναλήφθηκε στους ουρανούς, όχι για να εγκαταλείψει τη γη, αλλά για να την ενώσει με τον ουρανό. Η χαρά τους ήταν επίσης πολύ μεγάλη γιατί πήραν την ευλογία του Σωτήρα τους στην Ανάληψή του. Με αυτήν την ευλογία η ολιγάριθμη Εκκλησία των μαθητών, το μικρό εκείνο ποίμνιο, αυξήθηκε μέσα σε ένα μικρό διάστημα και έγινε πολύ μεγάλη, και παίρνοντας την χάρη του Αγίου Πνεύματος αναδείχτηκε στην Εκκλησία εκείνη που εγκαθιδρύθηκε σε όλα τα μέρη της γης.

9. Ποιος ήταν ο αντίκτυπος της Ανάληψης στις ταξιαρχίες των Αγγέλων στους ουρανούς;

Ενώ
αυτά συνέβαιναν στη γη εξ αιτίας της Ανάληψης, στους ουρανούς οι Άγγελοι έστηναν μεγαλειώδες πανηγύρι. Οι τάξεις των Αγγέλων που υπηρέτησαν τον Σωτήρα επάνω στη γη και τον συνόδευαν τώρα στην θεία του Ανάληψη καλούσαν τις άνω ταξιαρχίες να ανοίξουν τις ουράνιες πύλες για να εισέλθει ο Βασιλεύς της Δόξης. «Άρατε πύλας οι άρχοντες υμών,» ψάλλει ο προφητάναξ Δαυίδ, «και επάρθητε πύλαι αιώνιοι, και εισελεύσεται ο Βασιλεύς της Δόξης» (Ψαλμ. 23:7). Επειδή με το σωτήριο πάθος του έγινε ο Σωτήρας Χριστός ενδοξότερος και υψηλότερος –όπως το διατυπώνει ο Απόστολος Παύλος: «Εταπείνωσε το εαυτόν του και έγινε υπήκουος μέχρι θανάτου, και μάλιστα θανάτου Σταυρικού, γι’ αυτό και ο Θεός τον υπερύψωσε και του χάρισε το υπέρ παν όνομα» (Φιλιπ. 2:9), γι’ αυτό απαιτούν και οι πύλες του ουρανού να γίνουν υψηλότερες για να τον υποδεχτούν επάξια. Επίσης, επειδή η δόξα του νικητή του Άδη και του θανάτου, που δεν χώρεσε στην μικρή γη, πλήρωσε τους ουρανούς, απαιτούν να υψωθούν και εκείνοι (οι Άγγελοι) στην εμφάνισή του.

Ωστόσο,
οι ανώτερες ταξιαρχίες των Αγγέλων, βλέποντας ανθρώπινο σώμα να μεταφέρεται πάνω από αυτούς, καταλαμβάνονταν από θάμβος και έκπληξη. Γιατί, όπως ένας άνθρωπος που βλέπει Άγγελο στη γη καταλαμβάνεται από έκπληξη φόβου, έτσι και οι ασώματοι Άγγελοι, βλέποντας τότε ένα σώμα να υψώνεται μέσα σε νεφέλη, ζητούσαν έκθαμβοι να μάθουν γι’ αυτό το παράδοξο θέαμα, ζητώντας δυο φορές να βεβαιωθούν, Ποιος είναι αυτός ο Βασιλεύς της Δόξης; Μαθαίνοντας, όμως, ότι είναι ο ισχυρός στους πολέμους Κύριος, που πάλεψε με τον διάβολο και τον κατέβαλε, που τώρα ανέρχεται στους ουρανούς, απορούν, πως το υπέρλαμπρο εκείνο σώμα είναι ερυθρό, και ρωτούν, «Τις ούτος ο παραγενόμενος εξ Εδώμ; ;» όπως ψάλλει ο

πρώτος των προφητών, «ερύθημα ιματίων αυτού εκ Βοσόρ; Ούτος ωραίος εν στολή αυτού» (Ησαΐας 63:1); Δηλαδή, ποιος είναι αυτός ο γήινος που έρχεται φορώντας σάρκα σαν υπέρλαμπρο και ερυθρό ιμάτιο; Γιατί γήινος είναι η ερμηνεία του Εδώμ και σάρξ είναι το Βοσόρ, και το σημείο αναφοράς εδώ είναι το δοξασμένο εκείνο Σώμα του Δεσπότη Χριστού που φαινόταν κατά την άνοδό του στους ουρανούς σαν ερυθρό γιατί έφερε επάνω του τον τύπο των πληγών της άχραντης πλευράς, των χειρών και των ποδών.

10. Γιατί διατηρήθηκαν τα αποτυπώματα των πληγών στο Αναστημένο Σώμα του Χριστού;

Πως
όμως φαίνονταν οι πληγές σ’ εκείνο το άφθαρτο σώμα; Ήταν θέμα οικονομίας αυτό που φαινόταν, και είχε σαν σκοπό να φανερώσει την άρρητη (ανέκφραστη) και υπερβολική αγάπη του Θεανθρώπου για τον άνθρωπο. Δηλαδή το ότι καταδέχτηκε όχι μόνο να δεχθεί πληγές, αλλά και μετά την Ανάστασή του να τις διατηρήσει με παράδοξο τρόπο επάνω σ’ εκείνο το αφθαρτοποιημένο σώμα, και να τις δείξει στην Ανάληψή του και στον κόσμο των Αγγέλων σαν τα σύμβολα του πάθους του και σαν τα ανεξίτηλα τεκμήρια της αγάπης του προς εμάς τους ανθρώπους. Επίσης, διατήρησε τις πληγές του άχραντου σώματός του για να μας πείσει να μην λησμονούμε ποτέ τα πάθη του, διότι όταν τα έχουμε ενώπιόν μας, η καρδιά μας θα πλημμυρίζει από ευγνωμοσύνη προς αυτόν και από ιερά συναισθήματα. Τίποτε άλλο, λέει ο ιερός Χρυσόστομος δεν είναι ικανό να γεννήσει μέσα μας τα σωτήρια αυτά αποτελέσματα όσο το να βλέπουμε τον Θεό να μεταφέρει τα ίχνη του Σταυρού μέχρι το θρόνο της μεγαλοσύνης του. Κατά τον ιερό Αυγουστίνο, ο Θεάνθρωπος διατήρησε τις πληγές του στους ουρανούς, για να μας δείξει, ότι και στην κατάσταση της δόξης του δεν θα μας λησμονήσει, όπως άλλωστε μας διαβεβαιώνει γι’ αυτό και ο κορυφαίος από τους προφήτες: «Ιδού επί των χειρών μου εζωγράφησά σου τα τείχη, και ενώπιόν μου ει δια παντός» (Ησ. 49:16), δηλαδή, ουδέποτε θα μας ξεχάσει, διότι θα μας έχει γραμμένους με ανεξίτηλα γράμματα επάνω στα χέρια του και θα μεσιτεύει για μας ενώπιον του Θεού Πατρός. Ίσως ακόμη και να διατήρησε τις πληγές για να μας διδάξει ότι μόνο με παθήματα και θλίψεις θα μπορέσουμε να εισέλθουμε στην βασιλεία των ουρανών. Αν ο ίδιος ο Θεάνθρωπος ανυψώθηκε με σταυρικό πάθος, και αν δοξάστηκε με επονείδιστο θάνατο, τότε πως εμείς θα μπορέσουμε να εισέλθουμε στην δόξα εκείνη χωρίς να βαδίσουμε στην στενή οδό της αρετής, και χωρίς να υπομείνουμε θλίψεις και πειρασμούς αγωνιζόμενοι τον καλόν αγώνα; Αυτό είναι τελείως αδύνατο.

(Πηγή: orthodox-answers.blogspot.com)